
Loosovy interiéry zaplnila hudba

Zcela výjimečný podvečer nazvaný Hudební Vídeň první poloviny XX. století se odehrál v neděli 1. září v jednom z plzeňských interiérů realizovaných vídeňským architektem Adolfem Loosem, a sice v domě na Klatovské třídě č. 19. Po úvodních slovech Davida Růžičky připomínajících dílo slavného architekta včetně jeho působení v Plzni a literárních ukázkách ze vzpomínek jeho poslední manželky Claire Beckové se posluchači zaposlouchali do hudby příslušníků tzv. druhé vídeňské školy. V podání Martina Kose (Housle), Josefa Fialy (viola) a Hany Vítkové (violoncello) zaznělo Preludium a fuga na téma B-A-C-H Hannse Eislera, který se coby žák Arnolda Schönbergra posléze stal dlouholetým soupeřem dramatika Bertolta Brechta. Eislerův poměrně razantní styl (skladatel byl tvůrcem státní hymny Německé demokratické republiky) vystřídal hudba dalšího Schönbergova žáka Antona Webera, tentokrát v kompletním obsazení Sojkova kvarteta, v němž druhé housle hraje Martin Kaplan. Umělci přednesli Weberův nerozměrný Smyčcový kvartet, op. 28 představující reprezentativní ukázkou tvorby tohoto dalšího vídeňského skladatele. Vrcholem koncertu byla jednoznačně Schönbergova Zjasněná noc vzniklá r. 1899 podle básně Richarda Dehmela. Obsazení smyčcového sextetu zde doplnili violista Miljo Milev a violoncellista Petr Pitra. Náročnou, harmonicky bohatou skladbu plnou odlišných dynamických odstínů a výrazových poloh přecházejících od delikátních pianissim po extaticky vypjaté pasáže přednesli výše jmenovaní interpreti nejen s technickým nadhledem, ale i plným pochopením skladatelova pozdněromantického stylu. V rámci současného působení Sojkova kvarteta je Zjasněná noc jednoznačným předělem naznačujícím, že se v Plzni zrodil komorní soubor, který je ochoten a schopen svým posluchačům nabízet zajímavý neotřelý repertoár.

Marta Ulrychová
